

statsamtmanden har afgivet en vejledende udtalelse, har adgang til at udtale sig om lovligheden af den kommunale disposition eller unkladelse, statsamtmanden har udtalt sig om, jf. bestemmelsens 1. pkt., 1. led. Den retsopfattelse, statsamtmanden har givet udtryk for i sin udtalelse, kan i den forbindelse blive ændret af ministeriet i lempende og skærpende retning, ligesom ministeriet kan udtale sig om retlige og faktiske spørgsmål, statsamtmanden ikke har udtalt sig om. Ministeriet har således ved afgivelsen af sin vejledende udtalelse de samme rammer, som statsamtmanden har i forhold til kommunerne, og er ikke bundet af statsamtmandens vejledende udtalelse, som ministeren kan foretage en fuld prøvelse af.

Tilsvarende foreslås det, at ministeriet tillægges adgang til at udtale sig om lovligheden af den kommunale disposition eller unkladelse, statsamtmanden har besluttet ikke at tage op til behandling, jf. bestemmelsens 1. pkt., 1. led.

Det foreslås endvidere, at ministeriet i den situation, hvor ministeriet af egen drift tager stilling til en sag, hvori statsamtmanden har afgivet en vejledende udtalelse eller besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller unkladelser op til behandling, tillægges adgang til at træffe afgørelse om anvendelse eller unkladelse af anvendelse af de sanktioner, der er nævnt i de foreslåede bestemmelser i lovens §§ 50 a – 50 d, jf. bestemmelsens 1. pkt., 2. led. Ministeriet har efter bestemmelsen adgang til at træffe afgørelse om såvel lovligheden som hensigtsmæssigheden heraf, uanset at statsamtmanden ikke har taget stilling til disse spørgsmål.

Ministeriet tillægges således også i disse sager de samme reaktionsmuligheder i forhold til kommunerne, som statsamtmanden har. Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan således – forudsat at betingelserne herfor er opfyldt – anvende sanktioner i en sag, hvor statsamtmanden har afgivet en vejledende udtalelse efter § 50.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har endvidere mulighed for at hjemvise sagen til fornyet behandling hos statsamtmanden med henblik på, at statsamtmanden træffer afgørelse om anvendelse eller unkladelse af anvendelse af sanktioner, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Ofte vil der, navnlig når Indenrigs- og Sundhedsministeriet af egen drift behandler en sag, hvori statsamtmanden har afgivet en vejledende udtalelse eller besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller unkladelser op til behandling, alene være behov for, at ministeriet udtaler sin retsopfattelse, dvs. afgiver en vejledende udtalelse, der eventuelt afviger fra statsamtmandens. Samtidig

med en sådan udtalelse kan kommunen blive anmodet om at genoptage en sag eller ændre praksis. I så fald kan der være behov for, at tilsynsmyndighederne følger op på sagen, og kommunen vil derfor kunne blive anmodet om underretning om, hvad der videre sker i sagen. Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan i medfør af bestemmelsen pålægge statsamtmanden at følge op på en udtalelse afgivet af ministeriet. Ministeriet vil således, når det har afgivet udtalelse i sagen, kunne overlade opfølgningen til statsamtmanden. I den forbindelse vil ministeriet kunne pålægge kommunen at underrette statsamtmanden om, hvad der videre sker i sagen, jf. den foreslåede bestemmelse i lovens § 49, stk. 1.

Ministeriet vil også have mulighed for at udtale sin retsopfattelse om en del af de retlige spørgsmål, en bedømmelse af lovligheden af den kommunale disposition eller unkladelse giver anledning til, og pålægge statsamtmanden at afgive en (forny)et udtalelse om de resterende spørgsmål i sagen.

Indenrigs- og sundhedsministerens beføjelser omfatter i en sag, hvor statsamtmanden har afgivet en vejledende udtalelse efter § 50 eller besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller unkladelser op til behandling, endvidere adgangen til at anlægge *anerkendelsessøgsmål* eller pålægge statsamtmanden at anlægge anerkendelsessøgsmål under de i § 51 nævnte betingelser, jf. bestemmelsens 3. pkt. Indenrigs- og sundhedsministeren har således også i denne henseende i forhold til kommunen de samme reaktionsmuligheder som statsamtmanden.

Vedrørende ministeriets reaktionsmuligheder og prøvelse henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede affattelse af lovens § 52, stk. 4.

Ad § 53 a

Ad § 53 a, stk. 1

Bestemmelsen fastlægger indenrigs- og sundhedsministerens adgang til af egen drift at tage spørgsmål om lovligheden af statsamtmandens dispositioner eller unkladelser som led i udøvelsen af tilsynet op til behandling.

Formålet med bestemmelsen er at bevare den adgang, indenrigs- og sundhedsministeren efter den gældende bestemmelse i § 61 a, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse har til undtagelsesvis at tage stilling til spørgsmål relateret til tilsynssager, der endnu ikke er færdigbehandlet af den underordnede tilsynsmyndighed – nu tilsynsrådene og efter lovforslaget statsamtmanden.